

Вірші Євгена Юхниці

Юхниця Євген

Євген Юхниця

Вірші Євгена Юхниці

Я б не хотів дарма прожити життя,
В речах шукать і в їжі насолоду,
В оставинах сприймати сенс буття,
Не стати за маяк для благ народу.
Я б не хотів прогаяти свій час,
Промарнувати на плітки таланти.
І, читачі, розчарувати вас,
І віршами надмірно набридати.
Я б не хотів сподобитися тлі -
І більш, ніж є,
Багатств не запросити...
Я б не хотів померти в скруті й злі,
І всіх, що суцці, не благословити.

***

Я відчуваю: йде той час,
Коли звернуться і до нас,
Коли візьмуть у руки слово,-
І оживе висока мова.
І зміни, мовби землетрус,
Зметуть невір'я з наших вуст,
Наповнять міццю щирий голос,
Просякнуть вільним сонцем колос.
Народи знатимуть шляхи,
Де високо летять птахи.
І слово, як речуть святі,
Займе належне у житті.

***

Хвилини розпачу та болю,
Палких, нервових поривань...
Безглуздо й пізно лаять долю,
Шукати винних цих страждань,
Зривати лютість і безсилля
На самих рідних і...слабких.
І серед рідкого дозвілля
Думок жахатися страшних.
Це, певно - плата за визнання...
Це - за оточення твій хрест.
Це - перевірка не остання
На довгій ниві до небес...

***

Облиште геть всі справи на хвилину -
В напрузі й так марнуємо життя...
Ви уявіть минулу Україну,
Крізь час збудіть свідомо сенс буття.

За що місця навколишні родючі,
Та й мова в нас - співуча над усі.
Животворять людей Дніпровські кручі.
Кому й за що ми винні цій красі ?..
І разом з тим - тіжка постійно доля.
Несе наш люд суворий хрест віки.
Чому така разюча Божа воля:
Земля цвіте, а ми в нужді таки ?..
Не кара це, скажіть, за зволікання ?
Не поштовх це святих поводитирів ?
І тих завдань, яких невиконання
Не входить в план Космічних терезів...
Чорнобиль - то остання загорога,
А вільний хліб - навмисне щедрий шанс,
Це мешканцям підказана дорога,
А багатом - поблажливий аванс...
В минулих днях - завжди всевітній розум !
Майбутній схід із вчора майорить...
Хто розбере давнезну предків прозу,
Того життя життям нагородить !..